

Николай Лилиев

На заник догарят...

На заник догарят
с лъчите последни
и задух, и зной.
Трептят и отмарят
поля неизгледни
в безлюден покой.

И златните ниви
люлеят назрели
без бряг класове.
Звънят трепетливи
безоблачни трели
и някой зове

сред ръж изкласила,
на отдих и песни
работен народ.
А месец разстила
покрови небесни
от синия свод.

КРАЙ

© Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7701>]